

LA TRIBUNA

L'Acord d'associació ara ja és una necessitat geopolítica

JOSEP ROIG

En un món en constant canvi, on l'ordre internacional que coneixíem s'ha vist alterat des de la irrupció de Donald Trump, Andorra ha de prendre una decisió estratègica: mirar cap a Europa o quedar-se en terra de ningú. L'aïllament no és una opció. I si alguna cosa ens ha ensenyat la història recent, és que en política internacional no prendre partit ja és, en si mateix, prendre una posició. I en aquest cas, l'única elecció lògica i responsable és l'associació amb la Unió Europea.

Des de la seva arribada al poder, Trump ha desplegat una política erràtica i caòtica, però amb un eix clar: el menyspreu cap a Europa i una actitud de complicitat amb règims autoritaris com el de Vladímir Putin. Només cal recordar el tracte humili-

liant que va rebre el president ucraïnès, Volodímir Zelenski, a la Casa Blanca. Aquella trobada va deixar una imatge esfereïdora: Trump es dirigia a Zelenski amb un menyspreu evident, utilitzant-lo com a peça d'un joc geopolític que es va acabar traduint en una invasió russa a gran escala. Aquesta seqüència d'esdeveniments ens ensenya com tracta Trump als Estats que pertanyen al continent europeu però que no compten amb una aliança sòlida amb la UE. I això ens hauria de posar en alerta.

A l'altra banda, la Unió Europea, excepte la vergonyosa excepció d'Hongria —un estat governat per la ultradreta, obertament pro-Putin i proper a Trump—, ha estat el principal baluard en defensa d'Ucraïna. No vull ni pensar quina reacció podria tenir Europa si Andorra li gira l'esquena en aquests moments. Perquè més enllà de les qüestions tècni-

FREEPIK

ques o econòmiques de l'Acord d'associació, hi ha una qüestió geopolítica essencial: Andorra ha d'escollir amb qui vol estar alineada en el nou ordre mundial que s'està configurant. I donar l'esquena a Europa en aquest context podria tenir conseqüències molt greus.

Quan alguns plantegen rebutjar l'Acord d'associació, ho fan des d'una visió esbiaixada i aïllacionista, com si Andorra pogués viure al marge de les dinàmiques internacionals. Però en un món on les tensions entre blocs es

fan més evidents, la neutralitat és una il·lusió. La Xina observa des de la distància, esperant la seva oportunitat. Rússia ja ha mostrat d'allò que és capaç quan detecta feblesa a les fronteres europees. I Donald Trump, ara que ha tornat al poder, no escatima cap esforç en accelerar el procés de descomposició de l'ordre transatlàntic i, si pot, de la UE.

És en aquest escenari que hem de prendre partit. I prendre partit significa reforçar els nostres lligams amb la Unió Europea. En uns moments que

Europa s'està unint més que mai, on l'orgull de ser europeu torna a ser la bandera que tothom està defensant, no ens podem girar d'esquena i ens hem d'alinear, per no convertir-nos en l'anomalia enmig d'un continent cada vegada més unit i més integrat.

No podem permetre que Andorra quedi atrapada en una terra de ningú, sense aliances i sense protecció.

Per tot això, votar a favor de l'Acord d'associació no és només una qüestió econòmica o tècnica, és una qüestió ètica. És triar entre formar part d'una Europa que defensa els seus valors i protegeix els seus aliats, o quedar en mans d'un món cada cop més hostil, on els petits Estats sense aliances són moneda de canvi en els grans jocs de poder.

Aquesta no pot ser, so- ta cap concepte, la nostra elecció. ●
President de Progressistes-SDP